

[Justitsministeren.]

Rettigheder, der kan fortabes, er altsaa, at man ikke længere kan fradømmes Næringsret og Ret til Understøttelse og Pension, men at dette følger de almindelige Regler, der gælder, naar man idømmes en vanærende Straf.

I § 8 foreslaas for Tydelighedens Skyld tilføjet Ordene „eller i terroristisk Hensigt“. Derved er søgt tydeliggjort, at Loven ogsaa omfatter Terrorhandling efter 5. Maj inden for det Omraade, som dækkes af Straffelovstillægget.

Ved § 10 er tysk Krigstjeneste og bevæbnet tysk Vagttjeneste udskilt for sig selv, medens Bestemmelsen om Tjeneste i Schalburg- og Hipokorps og i det hele taget Virksomhed af politimæssig Karakter er blevet behandlet i en ny Paragraf, nemlig § 10 a. Der er, som efter den nugældende Bestemmelse, Adgang til Strafnedsættelse, hvor særlige Hensyn gør sig gældende, indtil Fængsel i 30 Dage. Men der opstilles to særlige Betingelser for, at Straffen skal kunne nedsættes, nemlig at Hvervning har fundet Sted før 29. August 1943 til tysk Krigstjeneste, og som den anden Betingelse, Alternativet, at den paagældende har ladet sig hverve i Udlandet. Dette stemmer med Praksis, hvor man har idømt lavere Straffe, hvor den paagældende har opholdt sig i Udlandet og derfor maaske ikke har kunnet være vidende om, hvorledes Forholdene virkelig var her i Danmark, ligesom han kan være vildledt ved tyske Radioudsendelser, tyske Aviser og paa anden Maade om Forholdene her i Landet. Foreligger der ikke særlige Hensyn derudover, kan Straffen dog ikke gaa længere ned end til Fængsel i 6 Maaneder. Den nye § 10 a svarer til Straffelovstillæggets § 10, Stk. 2 og 3.

Der er ingen Formildelse foreslaaet for dem, der har gjort Tjeneste i Korps, som virkede i Tilknytning til Besættelsesmagten mod den danske Stats lovlige Organer eller dens Borgere, og der er vist ingen i dette Land, som føler Trang til, at der her skulde ske Formildelse. Som Følge af de Erfaringer, man nu har om Virksomhed i Sommerkorpset, foreslaas Ordet „Sommerkorpset“ dog slettet i Stk. 3 i Paragraffen. Sommerkorpset som saadant har ikke haft politimæssige Opgaver, efter hvad man nu har faaet klaret. Medlemmer af Sommerkorpset falder hermed ikke uden for Loven, men vil herefter falde ind under § 10, Stk. 2, om bevæbnet tysk Vagttjeneste og kan altsaa straffes med al den Strenghed, § 10 hjemler, medens de Sommerfolk, som er gaaet over i politimæssige Korps — og dette var der

en Del Sommerfolk, der gjorde — naturligvis vil blive straffet efter den strenge Bestemmelse i § 10 a.

Da jeg nu er ved § 10, vil jeg gerne knytte nogle særlige Bemærkninger til Spørgsmaalet om Medlemmer af Frikorpset, idet dette Spørgsmaal jo har været særlig aktuelt og været kastet ud til Diskussion. Der har været ført en meget omfattende Diskussion om, hvorvidt disse skulde straffes eller ikke, og fra 101 Jurister foreligger der, som bekendt, en Henvendelse til Regering og Rigsdag, hvori man vender sig imod at straffe disse Folk, ligesom Professor Krabbe inden for Udvalget har indtaget Særstandpunkt med Hensyn til dette Spørgsmaal og ikke har ønsket dem straffet. For det Standpunkt, de 101 Jurister saaledes har indtaget, er de forskellige Steder fra blevet angrebet meget stærkt, ja, der er endogsaa blevet brugt meget haarde Ord mod dem, Ord, som man efter min Mening overhovedet ikke har kunnet være bekendt at bruge. Naar man ser paa disse Juristers Navne, og naar man kender dem, maa man være klar over, at den Stilling, de indtager, absolut ikke er dikteret af misforstaaet Blødsødenhed, eller af, at de skulde ønske, at Udrensningen skal foretages mindre effektivt, end andre ønsker det. Det er givet, at deres Standpunkt kun er dikteret af et eneste Hensyn, og det er dette, at de ud fra en nøje Overvejelse af Forholdene mener, at det vil være retligt forkert at straffe disse Personer. At en Række højt ansete Mænd indtager dette Standpunkt, har man ikke Lov til at affeje med fornærmende eller med haarde Ord eller affeje som noget ligegyldigt, men det maa i et Land som vort, hvor Respekten for hinandens Meninger dog gerne skulde sidde i Højsædet, medføre, at man, hvis man ikke er enig, af Modpartens Synspunkter tilskyndes til at underkaste Problemet en ny Undersøgelse. Dette har jeg da ogsaa gjort, og gjort det saa meget mere, som jeg i Sommer, da vi vedtog Loven, havde de samme Betæneligheder som de 101 Jurister. Jo mere jeg imidlertid har fordybet mig i dette Spørgsmaal, des mere er jeg kommet til det Resultat, at det vilde være urigtigt at lade disse Forhold være straffri. De danske Statsborgere, der efter den 9. April, den Dag, vort Land blev besat af tyske Voldsmænd paa Trods af alle Aftaler, trak i en tysk Uniform, en Uniform tilhørende det Folk, der lod haant om al Ret og øvede Vold imod det danske Folk, de Folk, maa vi have Lov til at sige, har lidt af en alvorlig national Brist og har forsynet sig saa stærkt imod vort nationale